

TuKoRes

Turun Korkeakoulujen Reserviläiset N:o 1/2000

Sisällysluettelo

Hähaa.....3
 Peikkii.....1
 Pano.....4
 Vihneitä.....1

Numerossa 1/2000 luettavissa:

Sisällysluettelo ja PT-palsta	2
Puheenjohtajan turinoita	3
Tapahtumakalenteri	4
Pikkujoulet 99	5
Excursio Hämeenlinnan	8
Terveiset Dobojnista	10
Maastokokkikoulu	11
Kosovo-spesiaali	12
Hallitus esittelyssä	15
TuKoRes testaa	16

TuKoRes-pokaali odottamassa oikealle omistajalle pääsyä (sivu 5).

Päätoimittajan palsta

Voittoisa lehti

Vuoden vaihteessa Helsingin Sanomat uusi ulkoasunsa ja onnistui hankkimaan itselleen yhden 100 000 markan ”etusivun” lisää.

Lehtitalon pörssikurssit nousivatkin vältömästi. Myös TuKoRes on kokenut muutoksia, mutta samankaltaista rahavirran lisääntymistä ei kuitenkaan ole ollut havaittavissa.

Lehtemme voitti TYY:n alayhdistysten lehtikilpailun 1999 (*Turun ylioppilaslehti 21.1.2000*). Näin päätoimittaja Heiko Romun pitkäjänteinen viiden vuoden työ yhdistyksen lehden eteen palkittiin sen ansaitsemalla tavalla.

Kilpailun raati totesi lehden visuaalisuuden ja yhtenäisen ulkoasun olevan omaa luokkaansa. Myös lehden tekninen laatu sai kehuja. Lisäksi Jury oli yksimielinen voittajalehdestä.

Vuosituuhannen vaihde aiheutti lehteen kuitenkin yhden muutoksen. Romu siirtyi päätoimittajan paikalta erikoistoimittajaksi ja allekirjoittanut astui voittoisiin, suuriin saappaisiin.

Alkukompurointien jälkeen lehden kasaminen näyttää jo jotensakin onnistuvan. Jos tämäkin teksti on vielä jonain päivänä painetussa muodossa, voi uusi PT olla edes hieman tyytyväinen itseensä.

Haluankin siis kiittää edellistä päätoimittajaa upeasta urasta ja voittoisan lehden luomisesta.

Samalla toivon häneltä, kuin muiltakin lehden lukijoilta palautetta, jotta lehden kehittäminen jatkuisi tulevaisuudessakin oikeaan, hyvään suuntaan.

Mikko Savela

TuKoRes - Turun Korkeakoulujen Reserviläiset ry - PL 6, 20521 Turku, Finland

Pankki: ÅB 660100-1212091

Seuraava lehti ilmestyy 15.9

PT: Mikko Savela

Aineisto: mijusa@utu.fi

Aineisto lehteen 1.9 mennessä

Julkaisija: TuKoRes

Kansikuva: Suomalaisia rauhanturvaajia Kosovossa. (Kuva Tuomo Saarni)

Pj:n talvimietteitä

Vuosi vaihtui ja hallitus sen mukana. Allekirjoittanut astui TuKoRes-laivan ruoriin miehistönään kuusi pätevää ja innokasta hallituslaista ja matkustajanaan toistasataa jäsentä. Jotta yhteinen matkamme sujuisi myötätulessa, tarvitsemme teiltä reittiehdotuksia ja aktiivista osallistumista, sekä tietysti palautetta.

Matkan varrelle ollaan rakentamassa joka-viikkoisten tuttujen toimintojen eli sauna- ja ampumavuoron ohelle kuukausitapahtumia.

Näitä ovat jotokset eli kävelyretket lähiluontoon ja urheilupäivät, jolloin tutustumme johonkin uuteen kuntoiluun tai harrastamme tutumpia lajeja. Retkikohteita ja urheiluehdotuksia otetaan vastaan.

Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus tarjoaa jälleen useita mielenkiintoisia kursseja. Lähtekää rohkeasti mukaan, kurssiseuraa voi kysellä postituslistalta. Itsekin olen ilmoittautunut jo useammalle kurssille.

Yhdistyksellä on käytettävissä muutamia ilmaisia kurssipaikkoja, joita jaetaan aktiivisille jäsenille tämän vuoden aikana, osallistuminen siis kannattaa.

Huhtikuun alkupuolella on luvassa kulttuuritarjontaa teatteriesityksen merkeissä. Shakespearen näytelmä “Kuinka äkäpussi kesytetään” esitetään kaupunginteatterin suurella näyttämöllä. Myös TuKoRes on varaa-massa perjantai-illan näytäntöön lippuja, edulliseen hintaan tietysti. Seuraa ilmoittelua ja toimi nopeasti ennenkuin paikat loppuvat.

Tapahtumia on siis luvassa runsaasti. Olkaa aktiivisia ja osallistukaa. Ravistakaa kaverin-nekin jalkeille ja tulkaa mukaan. Muistakaa, että myös teillä on mahdollisuus ehdottaa ja olla mukana järjestämässä haluamianne tapahtumia, esim. oman harrastuksenne esitelyjä. Ottakaa rohkeasti yhteyttä, niin pohditaan yhdessä mitä voisimme tehdä.

Heikki Mäkitalo

TuKoResissa tapahtuu

TuKoRes-tapahtumia. Alla on tapahtumakalenteri, jossa Osa tapahtumakalenterin ajoista on lehden painoon mennessä vielä viitteellisiä.

Kannattaa käydä katsomassa <http://org.utu.fi/tyyala/tukores/>. Tapahtumia mainostetaan myös ilmoitustauluilla.

Eräs varma paikka saada tietoa tapahtumista on yhdistyksen oma saunavuoro tiistaisin Yo-kyä 4D:ssä klo 21-22-00.

Kysymyksiä voi esittää myös sähköisesti osoitteeseen tukores-hallitus@utu.fi.

Ei pidä myöskään unohtaa joka tiistaista ampumavuoroa Kupittaan urheiluhallilla klo 18.30-20.00.

Tapahtumia:

· La 29.4 Jotos IV lähtö Arcanumin parkkipaikalta klo 10.00

· La 13.5 Jotos V lähtö Arcanumin parkkipaikalta klo 10.00

· 20.5 Ammuntapäivä, Säkylä
- Ilmoittautumiset ampumavastaavalle

· 3.-4.6 RUL-liittopäivät, Hamina
- Matkalle mahdollisesti jonkun muun Turkulaisen reserviläisjärjestön kautta

· 30.9 Ammuntapäivä, Säkylä

Lisäksi suunnitelmissa on mm. seuraavia excursioita:

· PorPr mahdollisesti huhti-toukukuussa.

· Niisalo suunnitteilla syksyksi.

· Tukholma jossa mm. tutustuminen FOA:an

· Kadettikoulu

· Tikkakosken ilmavoimat

· On myös mahdollista, että lähemme jonkun muun ORUP:n kerhon kanssa vierailemaan jonnekin.

Ihan kaikkia excursioita ei välttämättä järjestetä, mutta ottamalla yhteyttä hallitukseen ja kertomalla oman suosikkikohteesi voit olla vaikuttamassa reissujen kohteisiin.

RC-lennättäjä tai pilotti - Huomio!

Harrastatko RC-lennokkien lennätystä tai lennateletkö ihka oikealla lentokoneella? Varinais-Suomen Ilmatorjuntarykmetti tarvitsisi kipeästi avustajia toimimaan "maaliosastona" harjoituksissaan.

Jos siis harrastat muutakin kuin vain simulaattorilentämistä ja olisi kiinnostusta ottaa omat taidot hyödyllisempään käyttöön niin otapa yhteyttä hallitukseen ja saat lisätietoja.

Pikkujouluissa -99 kuultua ja nähtyä

Oli taas tullut se aika vuodesta, jolloin TuKoResin väki laittaa ykköset ylle ja kokoontuu juhlimaan kulunutta vuotta.

Jo tutuksi tulleen kaavan mukaan juhlimme itsenäisyyspäivän aattona niin pikkujouluja ja yhdistyksen vuosijuhlia kuin Suomen itsenäisyyttäkin. Keskiyön hetkellä kohotimme maljoja itsenäiselle Suomelle Finlandian säestyksellä.

Tällä kertaa juhlien vetovastuussa olivat hallituksen sijasta aktiivijäsenemme. Riikka Huokuna ja Mika Koivunen antoivat asian-tuntemuksensa käyttöömme ja Airolan Juho toimi apumiehenä hallituksen puolesta. Saa-toimme siis luottavaisin mielin odottaa juhla-vaa iltaa ja makoisia ruokia.

Juhlatilaksi oli valittu TEHY:n juhlatilat saunoineen Tuureporinkadulta. Järjestelytoimikunta oli loihittanut sinne viihtyisän ja läm-minhenkisen tunnelman.

Pöydät oli koristeltu kauniiksi männynok-sin ja kynttilät loivat tunnelmavalaistuksen. Olipa paikalle raahattu pieni joulupuukin.

Erityistä ihastusta osakseen sai Juhon nikkaroima piparikakku-3D-leijonatorni. Tarjoilupöydän suuri koko antoi odottaa juhla-ateriaa.

Vieraiden saapumista odotellessa tutus-tuimme maanpuolustushenkiseen video-valikoimaan. Ensinnä katsottiin Puolus-tusvoimien kohu-uutuus Taistelukenttä, joka vakuuttikin läsnäolijat siitä, että hankkeeseen oli paneuduttu tosissaan.

Taistelukenttävideon lisäksi Juho oli onnis-tunut hankkimaan aimo kasan erilaisia esitte-

lyvideoita vuosien varrella. Erityistä hilpeyttä juhlaväessä herätti eräs vanhemmanpuoleinen video, jossa tutustutettiin ulkoavaruuden asu-
kkia maanpuolustusajatuksen.

Videon valmistusvuosi jäi hämärän peit-toon runsaasta keskustelusta huolimatta. Haarukointi keskittyi kuitenkin jonnekin 1980-luvun alkupuoliskolle.

Tarjottavana oli myös aito piparkakutorni, jonka valmistamiseen oli varmasti kulunut useampi tunti. Torni jäi kuitenkin syömättä, kun juhlijoille tuli selviä ylensyönnin merkkejä - itsesuojeluvaisto onneksi toimi.

Kun kaikki ilmoittautuneet olivat saapu-neet paikalle oli aika siirtyä saunan puolelle.

Toimintaa

Sauna oli juuri sopivan kokoinen. Lauteet sijaitsivat kiukaan molemmin puolin, joten keskustelu oli huomattavasti totuttua "rivi-mallia" helpompaa.

Paikallisen erikoisuutena havaitsimme, että löylykauhan virkaa toimittivat kummallakin puolen kiuasta seinään asennetut painonapit, joista painamalla saattoi suhauttaa kiukaan yläpuolelle asennetusta suihkutorvesta vesipurskeen kiukaalle.

Ainoa haittapuoli tässä oli, että jokainen halusi vuorollaan kokeilla nappia ja jopa jonkinlaista nokitusmentaliteettia laudepuoliskojen välillä saattoi havaita.

Hetken päästä saunassa olikin melkoisen lämpimät oltavat eikä tilannetta helpottanut vasemmanpuolisen napin ajoittainen jumiuminen ala-asentoon.

Mikaa nauratti rokkimiellä ollut pukki. Riikka toivoi lahjaksi suurta suklaalevyä, mutta joutui pettymään. Pukin pussissa oli lahjat päässeet pahasti sekoittumaan.

Saunasta päästyämme aloimmekin odotella ruokapuolelle siirtymistä. Koko päivä kes-

tänyt paasto oli päättymäisillään. Keittiöstä kannettiin eteemme monenmoista herkkua.

Tarjolla oli salaattia, lohta, rosollia, perunoita ja kaikkia mahdollisia laatikoita sekä tietysti kinkku luumuilla ja herneillä. Leipää oli sekä tummaa, että vaaleaa. Talon puolesta juomana olivat tarjolla vesi, kotikalja ja maito.

Sivistyneemmät vieraat olivat varanneet mukaansa punaviiniä, jota tietysti tarjottiin muillekin.

Ruokaa oli perinteiseen tapaan riittävästi. Makoisat antimet saivat useammankin masun pullottamaan ja yön hölläämistä harkittiin useammankin kohdalla. Mutta niin vain kävi tälläkin kertaa, että kun oli jälkiruokapuuron ja kahvin ynnä joulutorttujen ja pipareiden aika, niin rupesi tekemään tiukkaa.

Piti antaa hetken ruuan laskeutua, ennen kuin saattoi jatkaa nauttimista. Nämä juhlan ovat vain kerran vuodessa.

Juuri kun ruoka oli saatu syötyä paikalle saapui odotettu vieras. Itse joulupukki oli saapunut etsimään kiltejä lapsia. Tällä kertaa vain ei ollut lapsia mukana vaan pukki joutui jakamaan pakettinsa hieman suuremmille pikkupojille ja kauniille naiselle.

Eipä pukki tuosta kuitenkaan pahastunut vaan jaksoi vielä toivotella hyvät joulut ennen kuin suunnisti kohti korvatunturia. Olimme jo innokkaina repimässä paketteja auki kun joku keksi, että lahjan saanut voisi yrittää arvata paketin ulkomuodon perusteella, mitä on käteensä saanut.

Ajatus otettiin ilolla vastaan ja niinpä jokainen puki kääronsä sanoiksi ja avasi pakkettinsa. Monenmoista hyödyllistä kapinetta oli eksynyt pukin konttiin.

Ruuan jälkeen on yleensä ollut vuorossa

Toimintaa

ilotulitus. Tällä kertaa pyromiehistämme oli valtaosa muualla hoitamassa velvollisuutta ja juhlapaikka oli aivan keskustassa.

Oli siis aiheellista olettaa, että ilotulitus jäisi näkemättä. Vaan ei sentään, jo alkutilasta saimme ihailla ikkunan takaa, taivaanrannassa näkyneitä ilotulitusta ja illemmaksi meillekin oli järjestetty ohjelmaa. Jokainen sai käteensä nipun tähtisädetikkuja, joita siirryimme polttelemaan parvekkeelle.

Olipa siinä naapuritalojen ihmisille katsotavaa. Tusinan verran miehiä mustissa heiluu

vuoden ampumakilpailun voittajalle. Valitettavasti Minna ei päässyt noutamaan palkintoa juhlaan, mutta kiertopalkintopytty toimitettiin hänelle jälkikäteen.

Kello lähestyi uhkaavasti kahtatoista. Musiikin ammattilaisemme Mika Koivunen siirtyi soittopelin ääreen ja laittoi cd:n pyörimään kellon tarkkuudella.

Ajatuksena oli tietysti, että kellon lyödessä 00.00:01 joulukuun kuudentena armon vuonna 1999, olisimme kohdassa "Oi Suomi katso ..."

kipinätikkuihin yön pimeydessä.

Vielä oli aikaa puoliyöhön, ohjelmassa olivat palkitsemiset. Yhdistys oli päättänyt palkita joitakin ansioituneita ja aktiivisia jäseniään.

Juha Parkkoselle luovutettiin Suomen reserviupseeriliiton pronssinen ansiomitali. Jouni Marttilalle yhdistys myönsi oikeuden yhteen ilmaiseen maanpuolustuskurssiin.

Myös Parkkoselle myönnettiin tällainen kurssi, mutta hän palautti sen takaisin käytettäväksi jonkun uuden aktiivin tutustuttamiseen maanpuolustuskursseihin.

Minna Lindroos palkittiin TuKoResin uudella kiertopalkinnolla, joka luovutetaan

Juhlakansaa valmiina maljan kohottamiselle.

Emmekä joutuneet pettymään. Tarkalleen aikataulussa kohotimme maljan isänmaalle ja lauloimme yhteen ääneen tuota kaunista kappaletta. Kaunis hetki, joka kannattaa itse kokea paikanpäällä.

Jälleen kerran muistojen albumiin jäi kuva lämminhenkisestä ja mukavasta illasta ystävien seurassa. Kiitos siitä.

Heikki Mäkitalo

TuKoRes goes Parola

Marraskuun viimeisenä lauantaina viiden hengen ryhmämme suuntasi pikku bussin nokan kohti Hämeenlinnaa. Tarkoituksena oli käydä tutustumassa Tykistömuseoon ja Panssariprikaatiin. Matka Hämeenlinnaan meni vauhdikkaasti Heikin ajellessa bussiamme.

Löysimme onnellisesti perille Juhon suunnistaessa. Tykistömuseo sijaitsee Hämeenlinnan vieressä puolustusvoimien alueella entisessä kasarmirakennuksessa.

Museon luona joukkoomme liittyi vielä kaksi henkeä. Toinen nykyinen jäsenemme ja toinen, joka oli ollut jäsenemme 70-luvulla opiskellessaan Turussa.

Hän kertoi, että hänellä oli ollut tuolloin vastuullinen tehtävä TuKoResin saunavuorolla: joka kerta hän toi saunaan korillisen olutta, koska sattui asumaan lähimpänä saunaa.

Hauskana yksityiskohtana voi kertoa, ettei suurta edistymistä ole tapahtunut, sillä sauna on edelleen samassa paikassa kuin 70-luvulakin - eli 4 d:n yläkerrassa.

Tykistömuseokierros alkamaisillaan

Itse museon näyttely koostui tykeistä ja tykistöön liittyvästä rekvisiitasta alkaen tykkien alkualoilta päätyen aivan näille päiville.

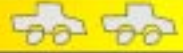
Pääsimme ihmettelemään erilaisia tykkejä, tykistön käsiaseita, univormuja ja esimerkiksi laajaa kuva kokoelmaa Rovajärven leirialueesta, jossa moni on saattanut varusmiesaikanaan käydä ”pistäytymässä”. Rovajärvi on kenttätykistön pääampuma-alue Lapissa.

Taitaisi tämän heittimen käsittely olla sihteerillemme hiukan liian kova pala.

Päällimmäisenä museosta jäi mieleeni tykistö-kenraali Vilho Nenosen univormu ja hänestä muutenkin kertova näyttelyn osa. Kenraali Nenonenhan kehitti suomalaista tykistöä sekä teknisesti että tieteellisillä tutkimuksilla tasolle jolle esim. suurvaltojen tykistö pääsi vasta paljon myöhemmin.

Vierailulla

Toisena hauskana juttuna oli 300 mm (ei pianovirhe) kranaatinheitin, jota suomalaiset kehittivät vuonna 1945. Heittimellä ammuttiin kokeeksi Niinisalossa, mutta sota ehti loppumaan ennen kuin kranaatinheittimiä saatiin rintamalle. Yhteensä noita superraskaita kranaatinheittimiä oli Suomessa 7 kappaletta.

Tykistömuseo käynti oli varsin onnistunut, mutta aikaa olisi pitänyt varata enemmän. Pari tuntia, jonka olimme varanneet näyttelyyn tutustumiseen, riitti oikeastaan antamaan yleiskuvan näyttelystä, mutta tarkempaan tutustumiseen olisi tarvittu enemmän aikaa. Varsinaisesti kokonaan huomiotta ei jäänyt oikeastaan kuin ulkonäyttely.

Tykistömuseolta suuntasimme kohti Parolaa ja sieltä löytyvää Panssari Prikaatia. PsPr:n on nimensä mukaisesti erikoistunut panssarijoukkojen koulutukseen ja onkin ainoa paikka Suomessa, jossa kyseiselle aselajille annetaan koulutusta.

Puutykkiä käytettiin aikoinaan valetykinä ja harjoitteluvälineenä.

Prikaatissa meidät otti ystävällisesti vastaan yliluutnantti Saarinen, jonka perässä siirryimme autollamme kohti erästä koulutushallia. Hallilla menimme luokkaan, jossa meille näytettiin multimedia esitys, joka kertoi PsPr:stä.

Tälläinen minitykki olisi varsin oiva kokeiltava vaikkapa ampumapäivillä.

Hieman kevyempi "retkimalli" kulkisi mukavasti repussa.

Esityksen jälkeen yll Saarinen esitteli meille koulutuksessa käytettävää simulaattori kalustoa. Harmiksemme emme päässeet ampumaan 12,7 mm ilmatorjuntakonekivääriin liitettyä simulaattorilla, koska meidän lisäksi paikalla oli myös Hämeenlinnan Autokillan ryhmä. Yhteismäärämme oli lähellä 30, jolloin aikaa olisi mennyt liian paljon, jos olisimme alkaneet ampuu.

Tämän jälkeen tutustuimme vaunu simulaattoreihin, joilla voi harjoitella vaunu ampujan ja johtajan yhteistoimintaa ilman, että tarvitsee käyttää kalliita laukauksia.

Valitettavasti näitäkään emme päässeet enempää kokeilemaan.

Esittelyn jälkeen siirryimme tutustumaan miltä panssarivaunu näyttää palasina. Näimme esimerkiksi taisteluvaunu T-72 ja rynnäkkövaunu

BMP-1 riisuttuna panssaristaan ja pääsimme jopa käymään panssarivaunun alla. Näimme myös Neuvostoliitossa valmistettuja räjäytyskuvia, jotka kuvasivat tarkalleen mikä osa kuului mihinkin. Mielenkiintoisinta näissä oli, että ne oli piirretty käsin.

Pääsimme vielä tutustumaan ihan toimintakuntoisiin panssareihin käymällä niissä sisällä. Pääsääntöisesti voi sanoa, ettei panssareissa sisällä toimivat miehet voi olla mitään hongankolistajia, sillä muuten pää ottaa helppoa kattoon.

Hämeenlinna tykkiseuralaisineen. Ulkomuseoon tutustuminen jäi kovin vähäiseksi lyhen ajan ja peitteiden vuoksi.

Tutustumisen jälkeen menimme vielä Suomen suurimpaan sotilaskotiin, jossa tiemme legendaarisen 20 mk testin. Testi aloitetaan ottamalla tarjotin täyteen sotilaskodin antimia ja kassalla huomataan, ettei taaskaan annoksen yhteishinta ylittänyt 20 mk.

Lähtiessämme kohti kotia suunnittelimme, että tänne tarvitsee tulla uudestaan. Suunnitelmissamme piirryi jo näky, että parin vuoden sisällä tullaan takaisin yhdessä jonkun muun ORUP:n kerhon kanssa, jolloin mahdollisesti pääsisimme kokoilemaan enemmän laitteita.

Mikael Montonen

Terveiset Dobojn tulihelvetistä

Suomalainen jääkäripataljoona ja samalla Suomalainen EOD-team Bosniassa siirtyivät historiaan kellon lyödessä nolla tämän vuosituhannen ensimmäisen kuun kuudentena päivänä.

Samaisella kellonlyömällä yksi Tuko-Ressu siirtyi kansainväliseen Battlegrouppiin kone-mieheksi.

Melkoisen monta organisaatiota aina US 1st Cavalrysta US10th Mountain Infantryyn (Polar Bears) on tullut tutuksi. On rämmitty miinakentissä amerikkalaisten, venäläisten, brittien, saksalaisten, puolalaisten, tanskalaisen norjalaisten, ruotsalaisten, turkkilaisten, serbien, kroaattien, bosniakkien ja ties kenen kanssa.

Jos jonkunlaista räjähtävää ja räjähtämättömää ammusta, asetta ja muuta sotilasesinettä on tullut tutuksi, kuten myös monenlaista sotilasta.

Ja suurimmalta osalta on turha pintakiilto ja maine karissut kokemuksen ja faktan karttumisen myötä. Ihmeasetta ja ihmemiestä ei täälläkään - sittenkään - ole näkynyt.

Terveisin jäsen nro 411

Tikkupulla

Tikkupullan paistaminen on monen jotoksen ja retken kohokohta. Tällä helpolla ohjeella onnistunut ja saat maittavaa palanpalanpainiketta nuotioillalliselle.

Tarvittavat aineet:

- 1,5 dl vettä
- 2 rkl sokeria
- ½ tl suolaa
- 2 tl leivinjauhe / kuivahiivaa
- 3 rkl maitojauhetta
- 3 dl vehnä jauhoja
- 2 muovipussia
- puukko
- paistotikku, (voita)

Sekoita kuivat aineet muovipussissa ennen matkalle lähtöä. Lisää pussiin vesi ja sekoita uudelleen.

Ulkonäöstään huolimatta valmis tikkupulla on mitä mainioimman makuista.

Halkaise muovipussi ja leivo taikinasta kolme pikkusormen vahvuista pötkylää. Käytä tarvittaessa apunasi varajauhoja.

Paistotikku kuoritaan toisesta päästä noin 15 cm matkalta. Kierrä pötkylä tiukasti spiraalille paistotikun ympäri niin, että kierrosten väliin jää peukalon levyinen rako. Kiinnitä erityisesti huomiota siihen, että taikina-pötkön päät ovat tiukasti tikussa kiinni.

Paista hyvällä hiilloksella käänellen kunnes pulla tuntuu valmiilta. Tikkupulla maistuu hyvältä niin kylmänä kuin lämpimänäkin. Lisukkeeksi sopii hyvin esim. hillo, kermavaahto tai voi. Kokeile myös joskus jättää pulla hieman raa'aksi.

Juho Airola

Paistamisen aikana kannattaa pullaa käännellä useasti, jottei se pääse palamaan.

Kosovokirjeenvaihtajan raportti

Suomalaisen rauhanturvapataljoonan tie alkoi 24.6.99 jolloin Tasavallan Presidentti Martti Ahtisaari antoi siunauksensa joukkojen lähettämiseksi Kosovoon.

Sitä ennen oli luonnollisesti suunniteltu ja valmisteltu lähtöä eri tahoilla. Eräässä vaiheessa oli myös suunnitelmia yhteispohjoismaisen pataljoonan lähettämiseksi ja yhteistyö mm. ruotsalaisten kanssa oli varsin tiivistä.

Tämä Presidentin päätös antoi kuitenkin vasta konkreettiset puitteet valmistella kokonaan suomalaisen pataljoonan lähettämistä. Varsin kiireisellä aikataululla luotiinkin perusta ja tiedusteluosasto lähetettiin Kosovoon 13.7. Tiedusteluosaston antamat tiedot muokkasivat suurelta osin tulevan pataljoonan kokoonpanoa.

Koulutus Säkylässä Porin Prikaatissa alkoi 26.7. jolloin päällystö astui palvelukseen. Kiireisestä aikataulusta kertoo mm. se että suuri osa kutsutuista sai palvelukseenastumismääräyksen vasta 24.7. ja määräyksestä puuttui useilta vielä tuleva sijoitus.

Miinavaaramerkit on syytä tuntea - ja niitä kannattaa myös kunnioittaa.

Miehistö astui palvelukseen viikkoa myöhemmin eli 2.8. Varsinainen koulutusjakso oli kiireistä ja haastavaa aikaa, sillä reserviläisistä osa oli kansainvälisestä valmiusjoukkokoulutuksen saaneita ja osa taas ns. YK-reserviiä.

Tämän joukon yhteensulauttaminen kävi kuitenkin varsin kivuttomasti, joten varsinaiselle koulutukselle saatiin enemmän aikaa. Kosovon operaation erityispiirteitä käytiin läpi niin maastoharjoituksissa kuin luennoilla. Erityistä kokoonpanossa on muihin missioi-

Telttamajoitusta: sisällä +50 astetta ja ulkona +40. Hiki virtaa...

Kuukauden kolumni

hin verrattuna sotilaiden nuori ikä.

Nuorin reservin upseeri on ensimmäisessä rotaatiossa 20-vuotias, kun YK missioissa upseerille on vaadittu 25-vuoden ikä.

Lisäksi osa kv-koulutuksen saaneista oli kotiutunut varusmiespalveluksestaan vain kolme viikkoa ennen palvelukseen astumista.

Alussa varmasti moni epäili näiden taistelijoitten soveltuvuutta tehtävään, mutta käytäntö Kosovossa on osoittanut että kv-koulutus on ollut erinomaista ja valmistanut hyvin rauhanturvatehtäviin.

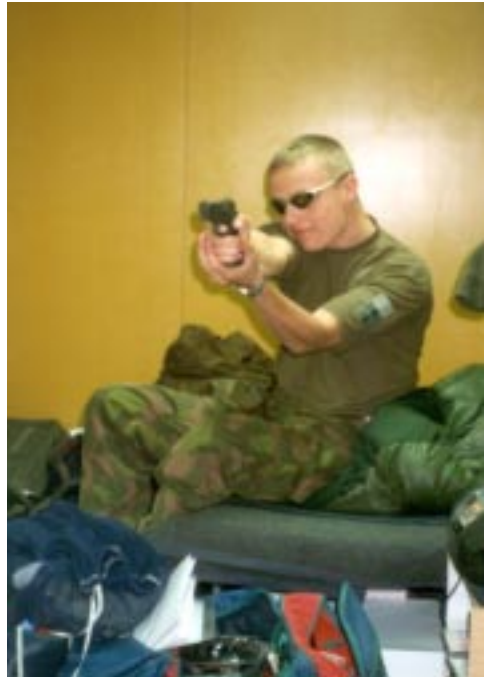
Korkeimpien upseerienkaan majoitustiloissa ei ollut alkuvaiheessa kehumista.

Valmisteluosasto saapui tulevalle vastuualueelle 9.-11.8. Tällöin aluevastuussa oli 1 RGR, eli The First Royal Gurkha Rifles.

Osasto alkoi valmistelut pääjoukon saapumista varten ja ryhtyi keräämään syvempää tietoa alueen siviilivaikuttajista, toimivista organisaatioista, tehtävän luonteesta ja koulutuksessa painotettaviin asioihin.

Pääjoukko saapui alueelle hieman ennen kuun loppua ja vastuu alueesta otettiin heti kuun vaihteessa 30.8.

Näin nopea aikataulu oli yllätys koko KFOR-organisaatiolle. Suomalaisen armeijan ripeyttä keuhuttiin ammattiarmeijamaiseksi ja

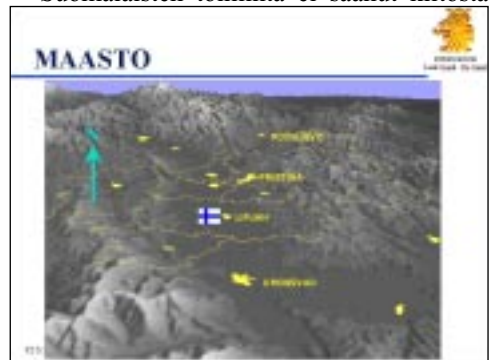

Ennen lähtöä ei vielä oikein osannut ottaa asioita vakavasti.

jopa paremmaksikin.

Muut pohjoismaat tulivat alueelle kuukausia perässä, joten tämä oli myös näytön paikka pohjoismaalaisittain.

Suomalaisten toiminta ei saanut kiitosta

Kuukauden kolumni

ainoastaan ripeästä ryhmittymisestä vaan myös erinomaisesta aluehallinnasta ja kriiseihin reagoinnista.

Oma lukunsa sinänsä oli suomalainen kalusto joka ei kalpene yhdenkään ammattiarmeijan rinnalla.

Gurkhilta perimämme vastuualue ei kuulu Kosovon helpoimpiin. Alueellamme on useita sekakylä (serbejä ja albaaneja samassa kylässä, lisäksi myös kroaatteja ja mustalaisia) ja serbien lukumäärä on alueellisesti erittäin suuri kun vertaa koko Kosovoon.

Lipljanin kaupungissa, johon mm. esikunta on sijoittunut, on jatkuvasti näiden eri ryhmien välisiä yhteenottoja.

Alueen läpi kulkee yksi Kosovon tärkeimmistä teistä, Pristina- Skopje- tie. Pohjoisrajalta on Pristiinaan vajaa 20km, mikä lisää nopean reagoinnin tarvetta, sillä Pristiina on luonnollisesti koko Kosovon tapahtumakeskus.

Tuomo Saarni

Käytössä olevaa ajoneuvokalustoa.

Ei käy Kosovon poikien latriinia kadehtiminen.

Hallituksen jäsenet esittelyssä

Heikki Mäkitalo, suuri päällikkö, hejuma@utu.fi
TuKoRes veteraani jo useamalta vuodelta. Huolehtinut aiemmin niin ampumisesta kuin sihteerikönnistäkin. Nykyään luotsaa varmoin ottein TuKoRes-laivaa.

Arto Kaitosaari, varapuheenjohtaja, artuka@utu.fi
Synnyin vuonna 1978 Kotkassa, josta päädyin Lahden kautta tänne Turkuun opiskelemaan. Palvelukseni päätyttyä siirryin 'hallinnollisiin' tehtäviin sihteeriksi.

Mikael Montonen, sihteeri, mikamo@utu.fi
Strategiset tiedot: Ikä 21, Pituus 180cm Paino 67 kg Rasvaprosentti: Hallituksen alhaisin :) Sa-Int: Palvelukseen 2/98 palvelusaika 362. Sot. arv. kersantti. Koulutus Pioneeriryhmänjohtaja + toimistohommat + ruokahuolto +...
TuKoRes: vt tiedotusvastaava syksy -99, jäsen vuodesta -97 Siviilipalvelus: Tietojenkäsittelyoppi -97, Turun Yliopisto. Muut aktiviteetit: Partiointi, salibandy erotuomarointi, Asteriski ry:n varapuheenjohtajointi.

Timo Heinonen, jäsenasiat, tijuhe@utu.fi
Olen 2 vuotiaan pojan 26-vuotias isä. Hallituksessa olen muistaakseni neljättä vuotta, koko ajan jäsenvastaavana. Olisikohan jo aika aloittaa seuraajan etsiminen?

Esa Harjulahti, talousasiat, espeha@utu.fi
SKO-veteraani ja siten ammatillainen hallitustyöskentelyssä. Suurin osa ajasta menee business-asioiden parissa, mutta myös hyvälle harrastukselle liikenee jokunen minuutti.

Sami Pyöttiälä, tiedotus, samapy@utu.fi
Istun toista vuotta TuKoResin hallituksessa. Ensimmäisenä vuonna vastualueeni oli liikunta ja koulutus. Tänä vuonna toimin tiedotusvastaavana ja järjestelen myös liikuntaan liittyviä asioita, yhtenä esimerkkinä kävelykuntotesti. Opiskelen Turun yliopistossa tietojenkäsittelyoppia TuKoResin lisäksi muita harrastuksiani ovat salibandy ja eri sorttinen musiikkiin liittyvä toiminta. Toivon kuluvan vuoden tuovan entistä enemmän osanottajia TuKoResin tapahtumiin!

Mikko Savela, ampuma-asiat, mijusa@utu.fi
Hallituksessa jo ainakin neljättä vuotta - eläkepäivät kiiharissa. Harrastuksiin kuuluvat mm. ammunta ja ensiapu-toiminta. Pääasiassa jo työelämässä, vaikka opinnot roikkuvatkin pahemman laatuisesti. Ikää sopivasti 24 vuotta ja rasvaprosentti hallituksen kärkipäässä. varusmiespalvelus vuonna 1994 laivastossa, jonka jälkeen käynyt kertailemassa säännöllisesti. Lisäpotkua elämään tuo MPK:n kurssien koluaminen. loppu aika haaskataan toimimalla TuKoResin lehteä.

Toaster AUS M97

Laite:

Toaster, nuotiolla käytettävä retkileivän-paahdin.

Käyttöohje:

Aseta 1-2 paahtoleivän viipaletta toasterin verkko-osan päälle. Nosta toaster suoraan tasaisen ja hyvän hiilloksen päälle. Käännä leivänsiivu(t) noin 10 sekunnin kuluttua. Nauti kauniisti ruskistuneet paahtoleivät voimariinin, pehmeän voin tai vegemiten kera.

Toimitus kiittää:

- tarkoituksenmukaisuus
- hinta
- toimivuus
- tuotantonopeus
- keveys
- paistojälki
- lämmön kesto
- puhtaus

Toimitus moittii:

- vaikea saatavuus
- voin kovuus
- taittokahvan puute

PAINO: 120 g

HINTA: AU\$ 4,95 (8 FIM)

MITAT: (p*l*k) 31,4*12,3*3,4 cm

VALMISTUSMAA: Australia

Juho Airola

